

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1765/2566

สหกรณ์จังหวัด ช.โจทก์ นาย น. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 77, พ.ร.บ.สหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 37, พ.ร.บ.สหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 51, ป.พ.พ. มาตรา 448, ป.พ.พ. มาตรา 193/30, พ.ร.บ.สหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 21, ป.พ.พ. มาตรา 812

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้โจทก์จะไม่ได้กล่าวมาในคำฟ้องให้ชัดเจนว่า โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ให้รับผิดชอบในความเสียหายจากการกระทำละเมิด หรือให้รับผิดชอบในฐานะผู้แทนนิติบุคคลหรือตัวแทน กระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่ทำการเป็นตัวแทนหรือทำการโดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตาม ป.พ.พ. มาตรา 77 ประกอบมาตรา 812 แต่เมื่อโจทก์บรรยายข้อเท็จจริงมาให้เป็นที่เข้าใจตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไรแล้ว เป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องปรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องว่าจะต้องด้วยบทกฎหมายใด ซึ่งสหกรณ์ น. เป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.สหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 37 วรรคสอง และโจทก์บรรยายฟ้องแล้วว่าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 เป็นคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์และเป็นผู้แทนสหกรณ์ น. ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 จึงเป็นผู้แทนสหกรณ์ น. ตาม พ.ร.บ.สหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 51 ความเกี่ยวพันระหว่างสหกรณ์ น. กับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 จึงต้องพิจารณาตามบทบัญญัติว่าด้วยตัวแทนซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตาม ป.พ.พ. มาตรา 77 ข้อเท็จจริงที่โจทก์บรรยายฟ้องจึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าเป็นกรณีที่โจทก์มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ทั้งสองทาง โดยให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 รับผิดชอบในฐานะผู้แทนนิติบุคคลหรือตัวแทนและในมูลละเมิด แม้ว่าโจทก์จะรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องชำระค่าสินไหมทดแทนอย่างช้าในวันที่ 20 ธันวาคม 2555 และโจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2562 อันทำให้สิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดของโจทก์ขาดอายุความตาม ป.พ.พ. มาตรา 448 วรรคหนึ่ง ก็ตาม แต่สิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 รับผิดชอบในฐานะผู้แทนนิติบุคคลหรือในฐานะตัวแทนตาม ป.พ.พ. มาตรา 77 ประกอบมาตรา 812 นั้น ไม่มีกฎหมายกำหนดเรื่องอายุความไว้โดยเฉพาะ จึงต้องถืออายุความ 10 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/30 ซึ่งจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 กระทำการฝ่าฝืนระเบียบสหกรณ์ น. ในวันที่ 17 มิถุนายน 2552 โดยการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายปาล์มน้ำมันกับบริษัท ก. เป็นเงินเชื่อและมีได้ให้บริษัท ก. จัดหาหนังสือค้ำประกันของธนาคารตามระเบียบ เมื่อนับถึงวันฟ้องยังไม่เกิน 10 ปี คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งยี่สิบเอ็ดร่วมกันชำระเงิน 60,309,065.34 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 48,834,265 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่สหกรณ์ น. จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 ที่ 9 ที่ 10 และที่ 12 ถึงที่ 21 ให้การและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ 11 ให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยที่ 8 ศาลชั้นต้นอนุญาต จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 8 ออกจากสารบบความ และจำเลยที่ 11 ถึงแก่

ความตาย นาย ธ. ทายาทของจำเลยที่ 11 ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทน ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า สหกรณ์ น. เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 มีวัตถุประสงค์ส่งเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของสมาชิกโดยวิธีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวบรวมผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์และบริการแก่สมาชิกรวมการจัดการขาย หรือแปรรูปออกขาย โดยซื้อหรือรวบรวมผลผลิตจากสมาชิกก่อนผู้อื่น อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนายทะเบียนสหกรณ์ โจทก์เป็นรองนายทะเบียนสหกรณ์ โจทก์มีอำนาจดำเนินคดีแทนสหกรณ์ น. ในกรณีที่คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ กรรมการผู้จัดการหรือเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหาย และสหกรณ์ไม่ร้องทุกข์หรือฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 21 จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 เป็นคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ชุดที่ 21 ถึงชุดที่ 23 มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจการและเป็นผู้แทนสหกรณ์ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2551 สหกรณ์ น. ออกระเบียบว่าด้วยการรวบรวมผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิก พ.ศ. 2551 ข้อ 15 กำหนดว่า "ถ้าจำเป็นต้องขายเงินเชื่อ ให้ผู้ซื้อทำสัญญาไว้กับสหกรณ์ และจะต้องให้ธนาคารค้ำประกันเงินเชื่อ นั้น" เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2552 ซึ่งอยู่ในช่วงคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ชุดที่ 21 ถึงชุดที่ 23 คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ได้ทำบันทึกรายการซื้อขายปาล์มน้ำมันกับบริษัท ก. เป็นเงินเชื่อ โดยไม่มีการเรียกหนังสือค้ำประกันของธนาคาร ต่อมาบริษัท ก. ผิดนัดชำระหนี้ สหกรณ์ได้ยื่นฟ้องบริษัท ก. ต่อศาลชั้นต้น เป็นคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 227 - 228/2554 บริษัท ก. ได้ตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความโดยขอผ่อนชำระหนี้แก่สหกรณ์และศาลพิพากษาตามยอมแล้ว แต่บริษัทดังกล่าวไม่ชำระหนี้แก่สหกรณ์ สหกรณ์ขอให้ศาลมีคำสั่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการบังคับคดีต่อไป บริษัท ก. มีหนี้ค้างชำระแก่สหกรณ์คำนวณถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2562 เป็นต้นเงิน 48,834,265 บาท และดอกเบี้ย 11,120,250.20 บาท รวมเป็นเงิน 59,954,515.20 บาท และค้างชำระดอกเบี้ยนับแต่วันที่ 1 มีนาคม 2562 ถึงวันฟ้องเป็นเงิน 354,550.14 บาท เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2561 โจทก์แต่งตั้งผู้ตรวจการสหกรณ์ทำการตรวจสอบกิจการสหกรณ์ และวันที่ 1 เมษายน 2562 โจทก์มีคำสั่งให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหาผู้รับผิดชอบและฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำผิดระเบียบ แต่คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ไม่ดำเนินการตามคำสั่งนั้น จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 เป็นคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ชุดที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบสหกรณ์ น. ว่าด้วยการรวบรวมผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิก พ.ศ. 2551 โดยการทำสัญญาขายปาล์มน้ำมันแก่บริษัท ก. เป็นเงินเชื่อ แต่ไม่ได้ให้บริษัทดังกล่าวนำหนังสือค้ำประกันของธนาคารมาเป็นหลักประกันไว้แก่สหกรณ์ ทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหาย ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 21 โจทก์มิใช่ตัวแทนหรือผู้ใช้อำนาจทำการแทนนิติบุคคลตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติไว้ การที่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 กระทำละเมิดทำให้สหกรณ์ น. ได้รับความเสียหาย จึงไม่อาจนำอายุความละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 448 มาใช้บังคับได้ เมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับอายุความไว้โดยเฉพาะ กรณีต้องนำอายุความ 10 ปี อันเป็นบทบัญญัติอายุความทั่วไปตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 มาใช้ คดีโจทก์ไม่ขาดอายุความนั้น เห็นว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้ขึ้นเนื่องมาจากจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ซึ่งเป็นคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์ น. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของสหกรณ์ว่าด้วยการรวบรวมผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของ สมาชิก พ.ศ. 2551 โดยทำสัญญาขายปาล์มน้ำมันแก่บริษัท ก. เป็นเงินเชื่อโดยไม่ได้ให้บริษัท ดังกล่าวจัดให้มีธนาคารค้ำประกันเงินเชื่อนั้น เป็นเหตุให้สหกรณ์ได้รับความเสียหาย เมื่อโจทก์แจ้ง ให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหาผู้รับผิดชอบในกรณีไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบดังกล่าวและฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากบุคคลที่ทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหาย แต่ คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการ โจทก์ในฐานะเป็นรองนายทะเบียน สหกรณ์จึงฟ้องคดีแทนสหกรณ์ น. ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ แม้โจทก์จะไม่ได้กล่าวมาในคำฟ้อง ให้ชัดเจนว่า โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ให้รับผิดชอบในความเสียหายจากการกระทำ ละเมิด หรือให้รับผิดชอบในฐานะผู้แทนนิติบุคคลหรือตัวแทนกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่ทำการ เป็นตัวแทนหรือทำการโดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 77 ประกอบมาตรา 812 แต่เมื่อโจทก์บรรยาย ข้อเท็จจริงมาให้เป็นที่ยอมรับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไรแล้ว เป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องปรับ ข้อเท็จจริงตามคำฟ้องว่าจะต้องด้วยบทกฎหมายใด ซึ่งสหกรณ์ น. เป็นนิติบุคคลตาม พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 37 วรรคสอง และโจทก์บรรยายฟ้องแล้วว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 เป็นคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์และเป็นผู้แทนสหกรณ์ น. ในกิจการ อันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 จึงเป็นผู้แทนสหกรณ์ น. ตาม พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 มาตรา 51 ดังนั้น ความเกี่ยวพันระหว่างสหกรณ์ น. กับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 จึงต้องพิจารณาตามบทบัญญัติว่าด้วยตัวแทนซึ่งนำมาใช้ บังคับโดยอนุโลมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 77 และตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 812 บัญญัติให้ตัวแทนจะต้องรับผิดชอบถ้ามีความเสียหาย เกิดขึ้นอย่างไร ๆ เพราะความประมาทเลินเล่อของตัวแทน เพราะไม่ทำการเป็นตัวแทน หรือเพราะ ทำการโดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจ ข้อเท็จจริงที่โจทก์บรรยายฟ้องจึงเป็นการ แสดงให้เห็นว่าเป็นกรณีที่โจทก์มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ทั้งสองทาง โดยให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 รับผิดชอบทั้งในฐานะผู้แทนนิติบุคคลหรือตัวแทนและในมูลละเมิด ดังนั้น แม้ว่าโจทก์ จะรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนอย่างช้าในวันที่ 20 ธันวาคม 2555 และ โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2562 อันทำให้สิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดของโจทก์ขาด อายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 448 วรรคหนึ่ง ก็ตาม แต่สิทธิเรียกร้องให้ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 รับผิดชอบในฐานะผู้แทนนิติบุคคลหรือในฐานะตัวแทนตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 77 ประกอบมาตรา 812 นั้น ไม่มีกฎหมายกำหนดเรื่อง อายุความไว้โดยเฉพาะ จึงต้องถืออายุความ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 ซึ่งจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 กระทำการฝ่าฝืนระเบียบสหกรณ์ น. ในวันที่ 17 มิถุนายน 2552 โดยการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายปาล์มน้ำมันกับบริษัท ก. เป็นเงินเชื่อและมีได้ให้ บริษัท ก. จัดหาหนังสือค้ำประกันของธนาคารตามระเบียบ เมื่อนับถึงวันฟ้องยังไม่เกิน 10 ปี คดี โจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามคำแก้ฎีกาของจำเลยที่ 11 ว่า สหกรณ์ น. ได้ฟ้องบริษัท ก. ให้ชำระหนี้ค่าปาล์มน้ำมันต่อศาลชั้นต้น และบริษัทดังกล่าวทำสัญญา ประนีประนอมยอมความขอผ่อนชำระหนี้แก่สหกรณ์ ศาลพิพากษาตามยอมแล้ว แม้บริษัท ก. จะ

ไม่ชำระหนี้แก่สหกรณ์ สหกรณ์ก็สามารถบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินของบริษัทดังกล่าวได้อยู่แล้ว ความเสียหายของสหกรณ์จึงหมดไป โจทก์ไม่อาจมาฟ้องจำเลยที่ 11 กับพวกได้อีกนั้น เห็นว่า โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 เป็นคดีนี้แทนสหกรณ์ น. เพื่อบังคับให้ชำระ ค่าเสียหายแก่สหกรณ์อันเนื่องมาจากจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ในฐานะคณะกรรมการ ดำเนินการสหกรณ์กระทำการฝ่าฝืนระเบียบของสหกรณ์ในการทำสัญญาขายปาล์มน้ำมันแก่ บริษัท ก. เป็นเงินเชื่อ โดยไม่ได้ให้บริษัทดังกล่าวจัดหาธนาคารมาค้ำประกันการขายเงินเชื่อนั้น ทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหายเพราะไม่ได้รับชำระหนี้ แม้สหกรณ์ได้ฟ้องบริษัท ก. ให้ชำระหนี้ และบริษัทดังกล่าวทำสัญญาประนีประนอมยอมความต่อศาลขอผ่อนชำระหนี้แก่สหกรณ์แล้ว ก็ตาม แต่บริษัทดังกล่าวผิดนัดชำระหนี้ โดยยังค้างชำระหนี้แก่สหกรณ์อีกหลายสิบล้านบาท เมื่อ สหกรณ์ยังเสียหายเพราะไม่ได้รับชำระหนี้จนครบถ้วน โจทก์ย่อมมีอำนาจกระทำการแทนสหกรณ์ โดยนำคดีมาฟ้องบังคับจำเลยที่ 11 กับพวก ที่ทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหายได้ ค่าแก้กฎหมายของ จำเลยที่ 11 ฟังไม่ขึ้น เนื่องจากศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 8 ยังมีได้วินิจฉัยปัญหาว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายแก่สหกรณ์ น. เพียงใด เพื่อให้คดีล่าช้า ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวไปเสียทีเดียวโดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์ภาค 8 วินิจฉัยก่อน คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ทำ บันทึกรับซื้อตกลงซื้อขายปาล์มน้ำมันกับบริษัท ก. ฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้สหกรณ์ น. ได้รับความเสียหาย เพราะบริษัท ก. ไม่ชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความและคำพิพากษา ตามยอมของศาลชั้นต้นเต็มจำนวน โดยยังคงมีหนี้ค้างชำระ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2562 เป็นต้นเงิน 48,834,265 บาท ดอกเบี้ย 11,120,250.20 บาท และดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 มีนาคม 2562 ถึงวันฟ้องเป็นเงิน 354,550.14 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 60,309,065.34 บาท และจำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 มิได้ให้การปฏิเสธจำนวนค่าเสียหาย ดังกล่าวว่าจะไม่ถูกต้องอย่างไร ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า สหกรณ์ น. ได้รับความเสียหายตามจำนวน หนี้ที่บริษัท ก. ค้างชำระในคดีดังกล่าว จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ต้องรับผิดชอบ ค่าเสียหายดังกล่าวแก่สหกรณ์ น. แต่ที่โจทก์ขอดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง นั้น ปรากฏตามสัญญาประนีประนอมยอมความและคำพิพากษาคตามยอมคดีหมายเลขแดงที่ 227 - 228/2554 ของศาลชั้นต้น ว่า บริษัท ก. ต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยเพียงอัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี เมื่อ ความเสียหายที่สหกรณ์ น. ได้รับ คือจำนวนหนี้ที่บริษัท ก. ค้างชำระในคดีดังกล่าว จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 จึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยไม่เกินอัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี และหากภายหลังสหกรณ์ น. ได้รับชำระหนี้จากบริษัท ก. ในคดีดังกล่าวเพียงใด ก็ต้องนำมาหักจากค่าเสียหายที่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ต้องรับผิดชอบในคดีนี้ด้วย พิพากษากลับให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 9 ถึงที่ 21 ร่วมกันชำระเงิน 60,309,065.34 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี ของต้นเงิน 48,834,265 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 14 มิถุนายน 2562) เป็นต้นไปจนกว่าจะ ชำระเสร็จแก่สหกรณ์ น. ทั้งนี้ หากภายหลังวันฟ้องดังกล่าวสหกรณ์ น. ได้รับชำระหนี้จากบริษัท ก. เป็นจำนวนเท่าใดให้นำมาหักออกและบังคับได้เฉพาะส่วนที่ยังค้างชำระเท่านั้น ค่าฤชาธรรมเนียม ทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

วีรภัทร ไพบูลย์วัฒนกิจ · บวรศักดิ์ ทวีพัฒน์ · กิรติ ตั้งธรรม

